

[Finansministeren]

øget belastning af penge- og kreditpolitikken. Sagt med andre ord, at det indhold, som vi kan udlæse af de forslag, der ligger fra venstre og det konservative folkeparti, vil føre til en yderligere belastning på rentesiden med de problemer, det har for dansk erhvervsliv.

Så får vi at vide, at der for længe siden er lagt konkrete forslag på bordet. Ja, der foreligger nogle forslag, men realiteten i dem er jo, som det fremgår, hvis jeg skulle citere de konservatives forslag, at nævnte punkter er et katalog, et katalog, som bl. a. indeholder erhvervsfremmeforanstillinger med et provenutab i størrelsesordenen 10 mia kr., og jeg har også forstået på det konservative folkeparti, at de aldrig havde drømt om, at alle disse ting skulle gennemføres i sammenhæng. Det forstår jeg da vel, men vi har jo ikke fået en mulighed for at vurdere, hvad resultatet af det, det konservative folkeparti ønsker fremmet, ville være.

Det er ganske det samme, når vi vender os til et andet hovedpunkt og det, som får næsten den fulde prioritet hos både venstre og de konservative, nemlig besparelser. Det er rigtigt, som både hr. Poul Schlüter og hr. Christophersen var inde på, at vores diskussion om disse ting jo består af to dele: dels af nogle ting, som vi er uenige om det konkrete indhold af, dels af en diskussion om, hvorvidt det overhovedet er realistisk med de tal, der arbejdes med.

Jeg kunne godt nævne nogle eksempler på ting, vi ikke kan lide i de forslag, der er lagt frem: lægeafgiften, karensdagen, for bare at nævne et par stykker, men jeg anser nu ikke det for det mest alvorlige, når vi skulle vurdere forslagene og deres virkninger, for dem kunne vi godt vurdere dér, hvor der foreligger konkrete oplæg til de ting, der skulle gøres. Derimod er det ganske vanskeligt at håndtere forslag, der består i, at man opremser en lang række punkter og så kommer med ét stort samlet tal. Det største og mest konkrete eksempel på det er venstres forslag vedrørende kommunerne: først disse omkring 200 forslag og så vupti en besparelse på 3,2 mia kr. uden nogen form for dokumentation for, at der ligger bare antydningen af besparelsesmulighed i det omfang i de overskrifter, der er sat på. Dette gælder desværre en lang række af de områder, der er lagt frem. Hvad angår statslige besparelser, har både venstre og de konservative en del

overskrifter under arbejdsmarkedspolitikken, hvor de konservative byder på, at det fører til en besparelse på 700 mill. kr. Venstre holder sig ikke tilbage: det fører til en besparelse på 1.700 mill. kr., uden at vi har nogen chance for at vurdere, om der er realisme bag disse tal.

Det var på den baggrund, vi bad om og håbede på, at få en konkretisering af det besparelsesbeløb, som de to partier ønskede lagt oven i regeringens konkrete besparelsesforslag. Det gjorde vi rent faktisk ud fra ønsket om at have mulighed for at vurdere de resultater, der ville komme ud af den alternative politik, som venstre og de konservative har sagt de gerne vil føre.

Som sagt tror vi ikke på, at tallene ville give resultater af den karakter, som venstre og de konservative har argumenteret for. Vi tror oprigtigt talt heller ikke, at de to partier, hvis de skulle til at konkretisere besparelserne, ville være i stand til at nå disse astronomiske tal, som vi har hørt, hvad enten det så er 13 mia kr. eller 16 mia kr.

Her vil jeg gerne sige til hr. Poul Schlüter, at det er meget let at sige: vi kan lide 2 mia kr. af jeres, og dem lægger vi så oven i vores, men realiteten er jo, at der er et ganske betydeligt sammenfald mellem det, vi har i vores, og det, I har i jeres, så de to tal kan det nu engang ikke nytte at lægge sammen.

Jeg har gerne villet gøre disse bemærkninger, for vi har jo endnu en mulighed for at komme til at drøfte disse ting på et mere realistisk grundlag, men det forudsætter, at venstre og det konservative folkeparti vil være parat til at konkretisere, hvad det er for nogle ønsker, de har dels omkring erhvervsfremmende foranstaltninger, dels omkring besparelser. Her er det altså ikke nok, at man opererer med en lang række poster, 500 mill. kr. her, 800 mill. kr. dér, 1.050 mill. kr. dér og 3,2 mia kr. i en næste pulje. Det, vi har brug for, er konkrete forslag, der viser, at der kan fremsættes forslag, der også kan føre til disse resultater.

Til sidst vil jeg sige om dette med besparelserne, at jeg tror, det kan være nyttigt, hvis vi skal lave det kursus, hr. Christophersen foreslår, at han så også selv deltager i det, for efter vor bedste vurdering vil besparelser af et beløbsmæssigt omfang, som venstre har lagt frem her – jeg siger ikke forslag, der er lagt frem, men beløbsmæssigt lagt